

30 YIL SONRA 23 NİSAN'DA NE OLACAK?

Bugünün çocukları otuz yıl sonra artık yetişkin olacaklar. Yine 23 Nisan Ulusal Egemenlik ve Çocuk Bayramı'nı kutlayacaklar. Hatta belki bu kutlama sırasında yanlarında çocukları olacak. Peki sizce acaba o yıllarda hayat nasıl olacak?

Bunu elbette bugünden bilemeyiz. Ama neler olabileceğini öngörerek geleceği tasarlayabiliriz! Örneğin; bugün su kaynaklarımızı etkili kullanırsak yarının çocuklarının su sıkıntısı çekmemesini sağlayabiliriz. Bugün bir fidan dikerek yarının çocuklarına temiz hava ve gölgesinde dinlenebilecekleri bir ağaç armağan edebiliriz. Bugün çevremizi kirletmeyerek yarına temiz bir çevre bırakabiliriz.

Gelecekteki çocuklar için başka neler yapabiliriz? Düşünmeye var mısın?

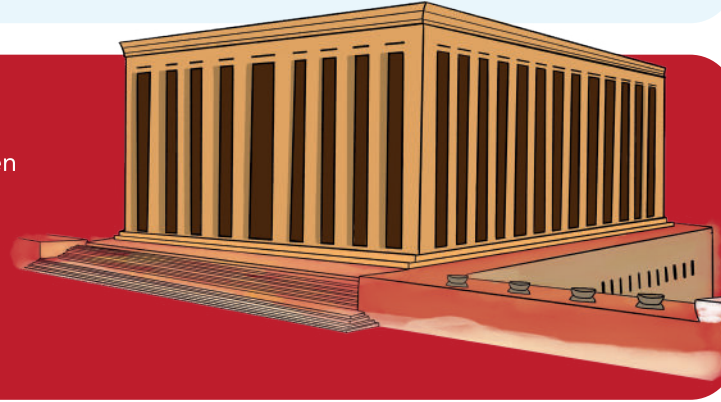

SÖZ SİZDE!

23 Nisan'ın en anlamlı yanlarından biri de bazı çocukların tüm çocuklar adına söz alması ve isteklerini dile getirebilmesidir. Yukarıda verilen fotoğraftaki çocuklar 1938 yılındalar ve isteklerini basın aracılığıyla Türkiye Büyük Millet Meclisine duyuruyorlar. Şimdi söz sizde. Aşağıda sizin için bir alan bıraktık. İsteklerinizi aşağıya yazabiliriz ve gazetecik@meb.gov.tr adresine iletebilirsiniz.

23 NİSAN KULESİ

Çocuklar; 23 Nisan Kulesi diye bir yerin varlığını biliyor muydunuz? 23 Nisan Kulesi, Anıtkabir'in bir parçası... Anıtkabir'in içerisinde 10 farklı kule vardır ve bu kulelerden birinin adı da 23 Nisan Kulesi'dir. Kule'nin iç duvarında Hakkı Atamulu eseri olan bir kabartma yer almaktadır. Bu kabartmada ayakta duran ve bir elinde anahtar, diğer elinde ise kâğıt tutan bir kadın yer almaktadır. Kâğıdın üzerinde 23 Nisan 1920 yazmaktadır. Kabartmadaki anahtar ise meclisin açılışını temsil etmektedir.

KİM DEMİŞ SALINCAKTA SADECE ÇOCUKLAR SALLANIR DİYE?

Salıncakta sallanmayı sever misiniz? Galiba salıncakta sallanmayı sevmeyen çocuk çok azdır. Parkta sallanırken kahkahalar atan çocukların sesinden anlayabiliriz bunu. Tabii bir de salıncak sırası bekleyen çocukların gözlerinden...

Peki salıncaklar hep parklarda mı olur? Evet, lunaparklarda da vardır. Mahalle parklarında da bulunur. Evet, evlerin bahçelerinde de olur. Hatta evlerin içinde bile kurulur. Öyle ya bebeklerin beşikleri de bir salıncak sonuçta. Peki, hiç vapurda salıncak olur mu? Olur tabii! İşte; bakın Mustafa Kemal Atatürk, Ege Vapuru'nda salıncağa binmiş sallanıyor! Burası Ege Vapuru. Güvertede çocuklar gibi şen bir Mustafa Kemal...

Büyüdüğünüzde oyun oynamanın, salıncakta sallanmanın, gülmenin, eğlenmenin biteceğini sanmayın çocuklar. Mutluluk ve çocukluk yaşam boyu sizinle!

GAZETECİK

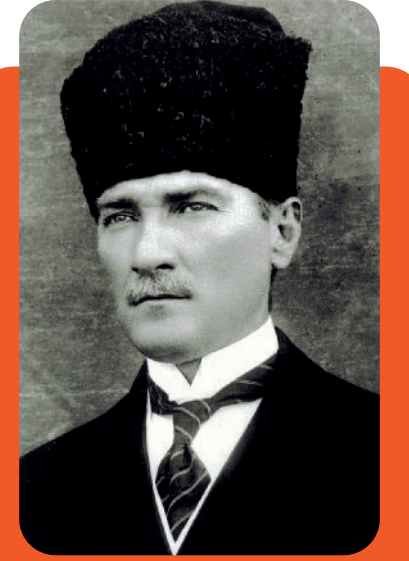

ÇOCUKLAR İÇİN 23 NİSAN GAZETESİDİR. PARA İLE SATILMAZ.

23 NİSAN ULUSAL EGEMENLİK VE ÇOCUK BAYRAMI

Sevgili çocuklar; 23 Nisan sadece bir çocuk bayramı değildir. İsmi'nin tamamına bakalım hadi: 23 Nisan Ulusal Egemenlik ve Çocuk Bayramı.

23 Nisan 1920, Birinci Büyük Millet Meclisinin açıldığı ve Türk halkının egemenliğini ilân ettiği tarihtir. 23 Nisan 1924'te Mustafa Kemal Atatürk bu günün bir bayram olarak kutlanmasına karar vermiştir. Aradan beş yıl geçtikten sonra yani 23 Nisan 1929'da da Atatürk bu bayramı çocuklara armağan etmiştir. Ülkemiz 1920 yılından beri ulusal egemenliğini siz çocuklarla birlikte kutluyor. Haydi, gelin zamanda bir yolculuk yapalım.

"Küçük hanımlar, küçük beyler! Sizler hepiniz geleceğin bir gülü, yıldızı ve ikbal ışığısınız. Memleketi asıl ışığa boğacak olan sizsiniz. Kendinizin ne kadar önemli, değerli olduğunuzu düşünerek ona göre çalışınız. Sizlerden çok şey bekliyoruz."

Gazi Mustafa Kemal

BÜYÜMEDEN ÖNCE YAŞAMANIZ GEREKEN 15 HARİKA ÇOCUKLUK DENEYİMİ

1. Yıldızları izlemek
2. Uçurtma uçurmak
3. Fidan dikmek
4. Kardan adam yapmak
5. Ormanın sesini dinlemek
6. Kâğıttan gemi yapmayı öğrenmek
7. Pusula kullanmayı öğrenmek
8. Reçine toplamak
9. Suda taş sektirmek
10. Beş farklı dilde merhaba demeyi öğrenmek
11. Bir öykü yazmak
12. Origami öğrenmek
13. Bir sihirbazlık numarası öğrenmek
14. Çim adam yapmak
15. Atık malzemelerden kuş evi yapmak

KUTULARDAN ŞEHİR KURUYORUZ

Bir atık kutu asla sadece bir atık kutu değildir. Sizin ellerinizde ve sizin hayal gücünüzle pek çok şeye dönüşebilir. Atık kutulardan bir şehir bile kurabilirsiniz. Boş kutuları ve karton ruloları toplayalım. Kutuları ve ruloları renkli kâğıtlarla kaplayalım. Kâğıtlarla kapladığımız kutuları boyalarla renklendirelim ve kendi evlerimizi tasarlayalım. Tasarladığımız kutuları yan yana dizelim ve kendi şehrimizi kuralım. Şehrinizde parklara, bahçelere, müzelere, okullara, stadyumlara da yer verebilirsiniz.

23 NİSAN ANKETİ

10 maddede kendi 23 Nisan kutlamalarımızı değerlendirelim.

- ☐ Güne "Bugün Bayram Erken Kalkın Çocuklar" şarkısıyla başladım.
- ☐ 23 Nisan günü bayram kıyafetleri giyinirim.
- ☐ 23 Nisan'da evimizi süsler, penceremize Türk bayrağı asarım.
- ☐ 23 Nisan'da İstiklâl Marşı'mızı yüksek sesle okurum.
- ☐ En az bir 23 Nisan şiirini ezbere bilirim.
- ☐ 23 Nisan'ı neşe içinde geçiririm.
- ☐ Televizyonda 23 Nisan kutlamalarını izlerim.
- ☐ Bayrağımızı elime alıp neşe ile dalgalandırırım.
- ☐ Arkadaşlarımla oyunlar oynarım.
- ☐ 23 Nisan'da çocukların büyüklerin yerine geçmesi geleneğini ailemizde uygulurum.

ZAMAN KAPSÜLÜ YAPIYORUZ

Cumhuriyetin ilk yıllarında çocukların oyuncakları var mıydı sizce? Elbette! Onların da doğal malzemelerden yaptıkları oyuncakları vardı. Şimdi o yıllarda bir çocuğun, bir zaman kapsülü hazırladığını hayal edin. Üstelik size gönderilmek üzere! Zaman kapsülünü açıyorsunuz ve içinden o yıllara ait eşyalar çıkıyor. Bir küçük oyuncak, bir küçük kalem, bir not, belki bir kıyafet... Bu çok şaşırtıcı olmaz mıydı? Tıpkı küçük bir müze gibi! Haydi öyleyse bir küçük kutu bulalım ve kendi zaman kapsülümüzü hazırlayalım. İçine bu günlerden saklamak isteyeceğin eşyalarını koy lütfen. Kendine bir not bırakmayı da unutma. Yıllar sonra zaman kapsülünü açtığında kendi çocukluğunla yeniden karşılaşacaksın.

AİLECE OYUN OYNAMAYA NE DERSİN?

BİR DE BÖYLE YÜRÜ

Kâğıtlara aşağıdaki yönergeleri yazın ve her birini keserek katlayın. Daha sonra bir torbaya koyarak karıştırın, sırayla bir kâğıt çekin ve sırayla çıkan yönergeleri eğlenerek uygulayın.

- Çamurda, sırtında yük varmış gibi yürü.
- Sıcak kumlarda yürüyormuş gibi yürü.
- Yürümeye yeni başlamış bebek gibi yürü.
- Bozulmak üzere olan bir robot gibi yürü.
- Bebeğini uyandırmaktan korkan anne gibi yürü.
- Cam kırıklarının üzerinde yürüyormuş gibi yürü.
- Buz üstünde yürüyor gibi yürü.
- Bacaklarında karıncalar varmış gibi yürü.
- Mutlu bir haber almış gibi yürü.

BANA BENİ ANLAT

Yapışkanlı kâğıtlara meyve, şehir, kitap, eşya, davranış, şarkı gibi kelimeler yazın. Kâğıtta yazan kelime görülmeyecek şekilde herkes alnına bir yapışkanlı kâğıt yapıştırın. Sırayla birbirinize 'canlı mı, cansız mı?', 'konuşabiliyor mu, konuşamıyor mu?', 'gezilebilen bir yer mi?', 'daha önce hiç gördün mü?' gibi sorular sorarak alnınızda yazan kelimeyi bulmaya çalışın.

BİR DE BÖYLE ANLAT

Küçük not kâğıtlarını iki gruba ayırın. Bir grupta yönergeler, diğer grupta anlatılacak kelimeler olsun. Sırayla bir kelime, bir de yönerge seçerek kelimeyi aile bireylerinize anlatın.

Örneğin;

Kelime	Yönerge
Sevgi	Bir bebek gibi anlat
Davulbaz	Pazarda satış yapar gibi anlat
Kitap	Dudaklarını kımıldatmadan anlat
Bisiklet	Şarkı söyleyerek anlat
Sinirli	Kahkaha atarak anlat

RESMİ HİSSET

Bir arkadaşınız önünüzde veya arkanızda dursun. Önde duran kişinin elinde kâğıt kalem olmalı. Sırtına da bir kâğıt yapıştırın. Arkadaki kişi, önünde duran kişinin sırtına bir şekil çizecek ve o da sırtındaki kâğıda çizildiğini hissettiği şekli elindeki kâğıda... Şekil bittiğinde iki şekli karşılaştırmayı unutmayın.

K	T	U	K	Ç	O	C	U	K	A
İ	Ö	O	A	R	M	A	Ğ	A	N
L	R	L	P	N	Ü	B	U	S	K
N	E	A	İ	L	A	T	L	E	A
E	N	S	U	Y	A	G	A	E	R
Ş	A	M	R	L	E	N	N	T	A
N	S	A	M	S	U	N	T	L	A
İ	M	E	C	L	İ	S	K	I	B
B	A	Y	R	A	K	A	A	Y	R
A	M	A	Y	N	Ü	D	I	L	M

ANKARA	DÜNYA
ARMAĞAN	MECLİS
ATATÜRK	NİSAN
BAYRAK	SAMSUN
BAYRAM	ŞENLİK
ÇOCUK	TOPLANTI
TÖREN	ULUSAL

ŞİFRE

Sıralı kelimeleri bulmacada bulalım ve işaretleyelim. Geriye kalan harflerle şifreyi bulalım.

BALONLA BARDAKLARI YAKALA

Hadi biraz nefes çalışması yapalım. Balon, dudaklarınızın arasındayken bardağın üzerine eğilecek, balonu şişirerek bardağı yakalayacaksınız. Her biriniz birer balon alın. Karton bardakları masanın üzerine yerleştirin. En fazla bardağı iç içe koymayı başarabilen oyunun galibi olur.

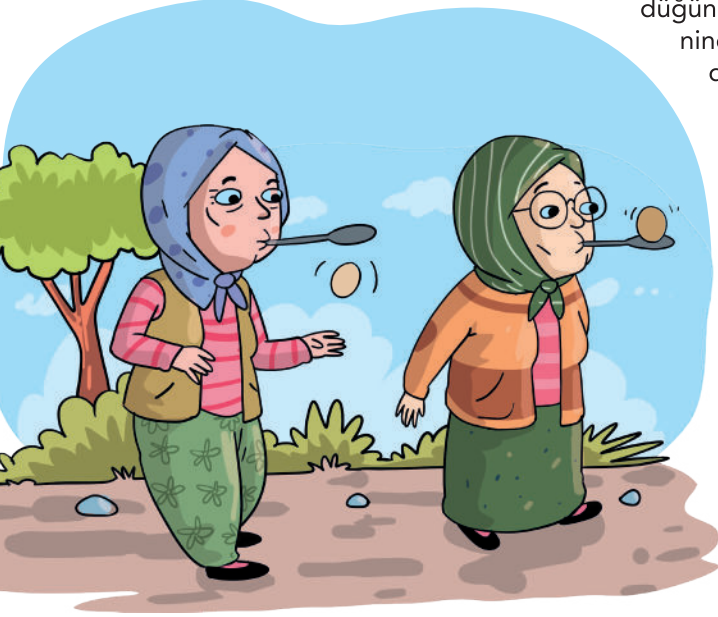
BAHÇEDE NELER OLUYOR?

O sabah neşeli bir türkü sesiyle uyandık. Herhâlde birisi televizyonu açmış yüksek sesle türkü dinliyor diye düşündüm. Başımı yastığın altına sokup biraz daha uyumayı denedim. Türkü bitmek bilmiyordu. Yatağımdan kalkıp salona gittim. Kardeşim Ali de benimle aynı anda salona gelmişti. İkimiz de uykulu gözlerle televizyonun kumandasını arıyorduk. İyi de televizyon açık değildi ki! Ses nereden geliyor acaba diye bakındık. Ali, "Üst kattaki radyodan geliyor olabilir." dedi. Koşarak üst kata çıktık ama radyo da kapalıydı. Türkü, tüm coşkusuyla devam ediyordu. Sesin dışarıdan geldiğini fark etmemizle pencereye koşmamız bir oldu. Pencereyi açtığımızda bir de ne görelim! Dedem ve ninem, arkadaşlarıyla birlikte bizim evin bahçesinde halk oyunu oynuyorlardı. Gözlerimizi ovuşturup tekrar baktık. Sahiden de onlardı.

Yüzümüzü yıkayıp hızlıca giyindik ve bahçeye çıktık. Ne oluyordu? Birinin düğünü vardı da bizim mi haberimiz yoktu? Daha önce dedemi ve ninemi hiç böyle görmemiştik. Yanlarına gittiğimizde müzik sesi durmuştu. Ali'ye, "Rüya mı gördük sence?" diye sordum.

"Galiba hâlâ rüya görüyoruz. Yoksa dedemin çuvalın içinde ne işi var?" dedi Ali. Neee? Çuval mı? Dedem mi? Kafamı bir çevirdim ki dedem bir çuvalın içinde zıplayıp duruyor. Yanında da arkadaşı Kamil amca, Hüseyin amca ve Eşref dede. Dördü de yan yana dizilmişler ve çuvaların içinde zıplayıp duruyorlar. Çuval yarışı yapıyorlar. Ne olduğunu anlamaya çalışıyorduk. Bir köşeye çekilip onları izlemeye başladık. Bahçenin diğer tarafında da ninem ve arkadaşları vardı. Ağızlarındaki tahta kaşıklara yumurta koymuşlar, yumurtaları taşımaya çalışıyorlardı. Herkes gülüyor, hepsi çok eğleniyordu. Daha önce hiç bu kadar gürültü yapan yaşlı insanı bir arada görmemiştik! Birbirlerini neşeyle alkışlıyorlardı. Şarkılar, türküler söylüyorlar, kahkahalarla gülüyorlardı. En sonunda dedem, Kamil amca ve Eşref dede birbirlerinin sırtına çıkıp da kule yapmaya çalışırken yere yuvarlandılar. Bahçedeki herkes kahkahalarla gülmeye başladı. Neye uğradığımızı şaşırmıştık. Biz hâlâ neler olup bittiğini anlamaya çalışıyorduk.

"Dedeeeee, nineeeee!" diye seslendik Ali'yle birlikte. Bizi duymuyorlardı. Tıpkı oyuna daldığımızda bize, "Aliiiii, Eliiiiiif" diye seslendikleri hâlde bizim onları duymadığımız gibi. Orada onları ne kadar izledik hatırlamıyorum. Neler olduğunu anlamaya çalışırken yolun başındaki çocukları gördük. Çocuklar, öğretmenleriyle ve ellerinde bayraklarla bize doğru geliyorlardı.

-Aaaa bugün 23 Nisaaaaan, dedi Ali.

Doğru ya, Ali de ben de bugünün 23 Nisan olduğunu tamamen unutmuştuk! Biz başka bir şehirde yaşıyorduk. Her sene 23 Nisan'ı kendi okulumuzda ve ailemizle kutluyorduk. Ancak o sene nisan ayında babam rahatsızlanmıştı. Bir haftayı hastanede geçirmesi gerekiyordu. Annem de onunla ilgilenenecekti. Biz de bu süreyi dedemlerde geçirecektik. Derslerimize de uzaktan katılacaktık. Buraya geleli iki gün olmuştu. Günlerimiz o kadar telaşlı ve heyecanlı geçmişti ki o sabahın 23 Nisan sabahı olduğunu unutmuştuk.

Bahçemizdeki bütün yaşlılar bir araya toplandılar ve onlara doğru gelen çocukları karşıladılar. İşte dedem ve ninem o sırada fark etti bizi. Yanımıza gelip ellerimizden tuttular.

- Bayramımız kutlu olsun çocuklar, dedi dedem.
- Bayramımız mutlu olsun çocuklar, dedi ninem.
- Teşekkür ederiz ama bu çocukların bayramı değil mi?, diye sordu Ali.

Açıkçası ben de bunu düşünüyordum.

Dedem:

-Çocuklar, bu bayram 23 Nisan Ulusal Egemenlik ve Çocuk Bayramı. Biz de bir zamanlar çocuktuk. Buradaki herkes aynı okulda, yani bu köyün okulunda öğrenciydi. Hiç unutmuyorum, bir öğretmenimiz vardı. Bizi bayrama hazırlamıştı günlerce. Halk oyunu çalıştırmıştı, şiirler ezberletmişti, oyunlar öğretmişti. Her yıl bayramı neşeyle kutlardık. Bizi mezun ederken demişti ki: "Çocuklar, 23 Nisan'da öğrendiklerinizi unutmayın. İnsanın içindeki çocuk hiç büyümmez. İçinizdeki çocuğa her 23 Nisan'da bayramını yaşatmayı unutmayın. Hem bugün sadece çocuk bayramı değil, ulusal egemenliğimizi de kutladığımız bir bayram. 23 Nisan hem egemenlik sevincimiz için, hem çocuklara olan sevgimiz için çok kıymetli." demişti. Biz de okul arkadaşlarımızla birlikte 23 Nisan kutlamalarını hiç bırakmadık. Her sene kutlama yaparak o günleri anmaya devam ediyoruz.

O sırada öğrenciler, bahçe kapısından içeri girdiler. İşte bu, köy okulunun eski öğrencileriyle yeni öğrencilerinin buluşma anıydı. Öğretmen, bahçedeki herkese birer bayrak dağıttı. Hep birlikte İstiklâl Marşı'mızı söyledik. Sonra da elimizde bayraklarla 23 Nisan yürüyüşüne çıktık. Döndükten sonra halk oyunları, çuval yarışları, yumurta taşıma yarışları, şiirler, şarkılar, türkülerle dolu harika bir gün geçirdik.

Bu, kutladığımız en güzel 23 Nisan'dı. O sabah köyün yaşlılarında gördüğümüz neşe, bize insanın aslında hiç büyümediğini anlattı.

GAZETECİK

ÇOCUKLAR İÇİN 23 NISAN GAZETESİDİR. PARA İLE SATILMAZ.

meb.gov.tr

ÇOCUKLUK

Çocukluğu saklayın
Bir narın kabuğunda
Bir ağaç kovuğunda
Dağların doruğunda
Bir bulut kucağında
Çocukluğu saklayın
Kuşların ceplerinde
Bir oyun hecesinde
Güneşin gülüşünde
Düşlerin denizinde

Çocukluk beşinci mevsim
Çocukluk batmayan gün
Solmayan çiçek,
Dinmeyen yağmur çocukluk
Siz saklayın çocuğum
Biz büyümüş bulunduk